

[Statsministeren]

gen ønsker bl.a., at der skal skabes mulighed for, at borgeren selv kan tage et ansvar, hvis han ønsker det, og at arbejdsdelingen mellem den offentlige og den private sektor skal være mere hensigtsmæssig og fleksibel. Men regeringen lægger samtidig vægt på, at samarbejdet og erfaringsudvekslingen mellem den offentlige sektor og den private sektor styrkes. Der er derfor også behov for en smidigere indstilling og for forsøg med nye samarbejdsformer på områder, der kræver samvirke de to sektorer imellem.

Det er således ikke uden videre rigtigt, når spørgeren antyder, at regeringens privatiseringsinitiativer ikke omfatter de områder, der nævnes i spørgsmålet. I nogle tilfælde kan det vise sig, at statens engagement i aktieselskaber og virksomheder er u hensigtsmæssigt ud fra de hensyn, jeg netop har omtalt. I andre tilfælde – f.eks. i forbindelse med systemeksport – kan et engagement under den ene eller den anden form være en fordel, også for det private erhvervsliv. Karakteristisk for de eksempler, som spørgeren opregner i begrundelsen, er jo også, at der både historisk og sagligt ligger vidt forskellige bevæggrunde bag statens engagement.

Spm. nr. S 1203

Til *ministeren for skatter og afgifter* (19/5 83) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at den planlagte udvidelse af momspligten for kommunale arbejder vil forøge Danmarks bidrag til EF, og at en senere regering ikke vil kunne føre reglerne tilbage til de nugældende regler uden EFs godkendelse?«

Besvarelse (31/5 83):

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Føigel):

Jeg kan bekræfte, at det danske bidrag til EFs egne indtægter vil blive forøget ved en udvidelse af momspligten for offentlige institutioner.

Det vil være muligt – efter en eventuel udvidelse af afgiftspålægget – uden godkendelse af EF at vende tilbage til de nugældende regler.

Spm. nr. S 1204

Til *finansministeren* (19/5 83) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at det fortsat vil være muligt at eje mindre poster statsobligationer uden direkte at lide økonomisk tab, som det bl.a. er beskrevet i cand. jur. Poul Boegs kommentar i Politiken den 6. maj 1983?«

Begrundelse

Med indførelsen af værdipapircentralen ophørte obligationsejernes mulighed for selv at opbevare og administrere deres obligationer. I stedet skulle administrationen overgå til de kontoførende institutter. Ved dette udtryk måtte folkettinget ved lovens vedtagelse forstå pengeinstitutter, realkreditinstitutter og Danmarks Nationalbank.

Nationalbankens beslutning om ikke mere at lade statsobligationer indskrive i banker ændrede imidlertid på et afgørende punkt disse forudsætninger. Indehavere af statsobligationer har derefter kun den mulighed tilbage at deponere obligationerne i et pengeinstitut. For denne service opkræver pengeinstitutterne et gebyr, som gør det til en direkte underskudsforretning at indehave en mindre post statsobligationer.

I realkreditinstitutterne er der stadig væk mulighed for at indskrive de pågældende institutters obligationer, så for realkreditobligationer eksisterer problemet ikke.

Den tilstand, der er skabt ved indførelsen af værdipapircentralen og Nationalbankens efterfølgende beslutning, er indlysende urimelig. Det er derfor af interesse at erfare, hvilke planer finansministeren har for at rette op på denne urimelighed.

Besvarelse (27/5 83):

Finansministeren (Christophersen):

Beslutningen om ophævelse af adgangen til at foretage gebyrfri indskrivning af statsobligationer og statsgældsbeviser i Nationalbanken er truffet af finansministeriet i samråd med Nationalbanken.

Oprettelsen af værdipapircentralen indebærer, at pengeinstitutter og fondsbørsvekslerere direkte kan foretage registreringer i værdipapircentralen. For forvaltningen af de enkelte konti i værdipapircentralen opkræves et gebyr, der i pengeinstitutterne nogenlunde